

Bruksela, 22 lipca 2024 r.
(OR. en)

12503/24
ADD 1

ENT 140
MI 717
COMPET 817
CHIMIE 56
AGRI 583
SAN 460
DELECT 135

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	18 lipca 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2024) 4826 final, ZAŁĄCZNIKI
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIKI do rozporządzenia delegowanego Komisji zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 w odniesieniu do kryteriów biodegradowalności dla substancji otoczkujących i polimerów zatrzymujących wodę

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2024) 4826 final, ZAŁĄCZNIKI.

Załącznik: C(2024) 4826 final, ZAŁĄCZNIKI

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.7.2024 r.
C(2024) 4826 final

ANNEXES 1 to 2

ZAŁĄCZNIKI

do

rozporządzenia delegowanego Komisji

**zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009
w odniesieniu do kryteriów biodegradowalności dla substancji otoczkujących i
polimerów zatrzymujących wodę**

ZAŁĄCZNIK I

W części II sekcja „CMC 9: POLIMERY INNE NIŻ POLIMEROWE SKŁADNIKI POKARMOWE” w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
„Produkt nawozowy UE może zawierać polimery w przypadkach, gdy funkcją polimerów jest.”;
- 2) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Od dnia 17 października 2028 r. polimerami, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), są:
 - a) polimery będące produktem procesu polimeryzacji, który miał miejsce w przyrodzie, niezależnie od procesu ich ekstrakcji, i będące substancjami niemodyfikowanymi chemicznie w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006; lub
 - b) polimery ulegające biodegradacji zgodnie z kryteriami określonymi w dodatku 1 do niniejszego załącznika.”;
- 3) dodaje się dodatek 1 w brzmieniu:

„Dodatek 1

Kryteria biodegradowalności dla polimerów, o których mowa w sekcji CMC 9 pkt 1 lit. a) i b)

1. Biodegradowalność polimerów, o których mowa w sekcji CMC 9 pkt 1 lit. a) i b), wykazuje się w następujących dwóch elementach środowiska:
 - a) element 1: gleba; oraz
 - b) element 2: woda słodka, estuaryjna lub morska.
2. Polimer musi osiągać kryterium:
 - a) w przypadku elementu 1:
 - 1) co najmniej 90 % całkowitej degradacji w stosunku do degradacji materiału odniesienia w ciągu 48 miesięcy plus okres funkcjonalności (FP) wskazany na etykiecie; lub
 - 2) co najmniej 90 % mineralizacji, zmierzonej jako wydzielony CO₂, w ciągu maksymalnie 48 miesięcy plus okres funkcjonalności (FP) wskazany na etykiecie;
 - b) w przypadku elementu 2 – całkowitej degradacji w stosunku do degradacji materiału odniesienia w ciągu 12 miesięcy, jak określono w poniższej tabeli:

Oceniane kryterium	Kryterium dopuszczające FP = 0)	Kryterium dopuszczające FP = 1 miesiąc)	Kryterium dopuszczające FP = 2 miesiące)	Kryterium dopuszczające FP = 3 miesiące)	Kryterium dopuszczające FP ≥ 6 miesiące)
minimalna docelowa degradacja po 12 miesiącach	≥ 43,8 %	≥ 41,0 %	≥ 38,1 %	≥ 35,1 %	≥ 25,0 %

Dla okresów funkcjonalności krótszych niż 6 miesięcy, innych niż okresy określone w niniejszej tabeli, kryteria dopuszczające oblicza się przy użyciu następującego wzoru rozpadu wykładniczego:

$$TD12m = 1 - \exp(-\lambda \cdot (12 - FP))$$

gdzie:

TD12m = minimalna docelowa degradacja po 12 miesiącach (wyrażony w procentach),

λ = szybkość degradacji obliczona jako $\lambda = -\ln(0,1) / t_{90}$,

t_{90} = czas 90 % biodegradacji, który wynosi 48 miesięcy,

FP = okres funkcjonalności (wyrażony w miesiącach).

3. W celu wykazania kryteriów biodegradowalności określonych w pkt 2 lit. a) stosuje się jedną z następujących metod badawczych:
 - a) EN ISO 17556:2019. Tworzywa sztuczne – Oznaczanie całkowitej biodegradacji tlenowej materiałów polimerowych w glebie za pomocą pomiaru zapotrzebowania tlenu w respirometrze lub ilości wydzielonego ditlenku węgla;
 - b) ASTM D5988-96:2018. Standardowa metoda badawcza na potrzeby oznaczania tlenowej biodegradacji materiałów z tworzyw sztucznych w glebie.
4. W razie braku przejścia fazowego (zeszklenia lub topnienia) między 25 °C a 37 °C temperaturę podczas badań przeprowadzanych według pkt 3 lit. a) lub b) można ustawić na 37 °C.

W takim przypadku uznaje się, że odpowiednie kryterium określone w pkt 2 lit. a) zostało wykazane, jeżeli polimer osiąga kryterium:

 - a) co najmniej 45 % całkowitej degradacji lub mineralizacji, o których mowa w pkt 2 lit. a), w oddzielnym badaniu w temperaturze 25 °C w ciągu 20 miesięcy, przy czym degradacja lub mineralizacja postępuje, a faza plateau nie została osiągnięta, chyba że degradacja lub mineralizacja wynosi co najmniej 90 %; oraz
 - b) jedno z poniższych kryteriów:
 - i) co najmniej 90 % całkowitej degradacji w stosunku do degradacji materiału odniesienia w ciągu 20 miesięcy plus okres funkcjonalności wskazany na etykiecie; lub
 - ii) co najmniej 90 % mineralizacji, zmierzonej jako wydzielony CO₂, w ciągu 20 miesięcy plus okres funkcjonalności wskazany na etykiecie.
5. W celu wykazania kryteriów biodegradowalności określonych w pkt 2 lit. b) stosuje się jedną z następujących metod badawczych:
 - a) EN/ISO 14851:2019. Oznaczanie całkowitej biodegradacji tlenowej materiałów polimerowych w środowisku wodnym. Metoda pomiaru zapotrzebowania tlenu w zamkniętym respirometrze;
 - b) EN/ISO 14852:2021. Oznaczanie całkowitej biodegradacji tlenowej materiałów polimerowych w środowisku wodnym. Metoda analizy wydzielanego ditlenku węgla;

- c) ASTM D6691:2018. Standardowa metoda badawcza na potrzeby oznaczania biodegradacji tlenowej materiałów z tworzyw sztucznych w środowisku wodnym za pomocą konsorcjum mikroorganizmów lub inokulum z naturalnej wody morskiej.
- 6. W przypadku polimerów, o których mowa w sekcji CMC 9 pkt 1 lit. a), badanie przeprowadza się na materiale składającym się z:
 - a) polimeru lub polimerów zawartych w cząstkach lub tworzących jednolitą powłokę na cząstkach („cząstki polimeru”), które to cząstki są porównywalne pod względem składu, postaci, wielkości i powierzchni z substancją otoczkującą obecną w produkcie nawozowym UE;
 - b) wyizolowanej otoczki; lub
 - c) polimeru lub polimerów w postaci wprowadzanej do obrotu, w której rdzeń materiału jest zastąpiony materiałem obojętnym, takim jak szkło.
- 7. W przypadku polimerów, o których mowa w sekcji CMC 9 pkt 1 lit. b), badanie przeprowadza się na materiale składającym się z polimeru w postaci wprowadzanej do obrotu.
- 8. Jako materiały odniesienia można stosować następujące materiały:
 - a) kontrole dodatnie: materiały biodegradowalne, takie jak celuloza mikrokryształiczna w postaci proszku, bezpopiołowe filtry celulozowe lub poli- β -hydroksymaślan;
 - b) kontrole ujemne: polimery niebiodegradowalne, takie jak polietylen lub polistyren.”.

ZAŁĄCZNIK II

W części I załącznika III do rozporządzenia (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 1 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) w przypadku produktów zawierających polimer, o którym mowa w części II sekcja CMC 9 pkt 1 lit. a) lub b) załącznika II:

(i) okres po użyciu, podczas którego kontrolowane jest uwalnianie składnika odżywczego lub zwiększa się zdolność do zatrzymywania wody („okres funkcjonalności”), nie dłuższy niż okres między dwoma zastosowaniami zgodnie z instrukcjami dotyczącymi zastosowania, o których mowa w lit. d) niniejszego punktu;

(ii) instrukcję nakazującą stosowanie produktu z zachowaniem stref buforowych wymaganych dla produktów nawozowych zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi lub, w przypadku braku takich przepisów, stosowanie produktu w odległości co najmniej 3 m od dowolnej jednolitej części wód powierzchniowych;”;

2) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Użytkownik końcowy otrzymuje instrukcję, aby nie używać produktu w kontakcie z glebą i we współpracy z producentem zapewnić, aby produkt został po zakończeniu używania odpowiednio unieszkodliwiony, w przypadku gdy produkt nawozowy UE:

a. stanowi podłoże do upraw, o którym mowa w części II sekcja PFC 4 pkt 2a załącznika I; lub

b. zawiera polimer służący spełnieniu funkcji wiązania materiału w produkcji, o której mowa w części II sekcja CMC 9 pkt 1 lit. c) załącznika II, niespełniający żadnego z wymogów określonych w części II sekcja CMC 1 pkt 1 lit. f) ppkt (i), (ii), (iii) lub (iv) tego załącznika.”.